

Dopis kongregaci u příležitosti slavnosti Neposkvrněného početí P. Marie 2020

L.J.C. et M.I.

Milí bratři obláti a všichni, kdo žijete charisma sv. Evžena,

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. (Ef 1,3)

Náš generální představený, o. Louis Lougen, udělil Interní komisi pro misii, která je součástí Generálního vedení, výsadu napsat letos u příležitosti tohoto svátku P. Marie dopis celé kongregaci. Rozhodli jsme se tedy s vámi všemi sdílet požehnání a radost z nové misie, kterou kongregace právě přijala.

V tom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ (Iz 6,8)

Před trochu více než dvěma lety se na obláty P. Marie Neposkvrněné obrátil biskup Emmanuel Kofi Fianu, SVD, biskup diecéze Ho v Ghaně, aby nás pozval k otevření nové misie ve své diecézi a svěřil nám tam mariánské poutní místo zasvěcené P. Marii lurdské. Biskup Fianu se o oblátech dozvěděl během svého pobytu v Římě, když byl generálním sekretářem Společnosti Božího Slova (verbistů) a podílel se také na práci organizace VIVAT, mezinárodní sítě řeholních kongregací zabývajících se otázkou JPIC při Organizaci spojených národů, sítě, jejímž členem jsou také obláti. Když se dozvěděl o mariánském rozměru oblátského charismatu, vyjádřil víru v to, že by „obláti mohli proměnit toto poutní místo v opravdové místo setkání pro mládež z jeho diecéze, která hledá setkání s Bohem prostřednictvím naší Matky Marie.“¹ Ve svém dopisu se také zmínil o nepřítomnosti mužských řeholních institutů ve své diecézi, což považuje za „chudobu, kterou je třeba napravit, aby bylo zřejmé univerzální poslání církve.“ Biskup vyjádřil také otevřenost k tomu, aby obláti v jeho diecézi objevili popřípadě i nějaké své další vlastní konkrétní poslání. Mohlo by jít o cennou

¹ Dopis otci generálovi Louis Lougenovi, 25. srpen 2018

příležitost k evangelizaci nových tváří chudých a zároveň k tomu, abychom se jimi nechali evangelizovat.

Ghanská republika je zemí, která leží podél Guinejského zálivu a Atlantického oceánu. Je součástí oblasti Západní Afrika. Má kolem 30 miliónů obyvatel, z nichž asi 13 % jsou katolíci. Oficiálním jazykem je angličtina, ale na školách se vyučuje i francouzština. Zároveň se tam mluví dalšími 11 oficiálními místními jazyky.

Diecéze Ho je z velké části chudou a zemědělskou oblastí. Mariánské poutní místo leží ve městě Agbenoxoe, Kpando. Jde v podstatě o okraj diecéze. Poutní místo ležící na břehu jezera bylo založeno před 63 lety a jde o nejdůležitější poutní místo diecéze. Největší pouť probíhá 8. prosince, kdy se na noční vigílii sejde až 4 000 lidí.

Poutní místo kolem lurdské jeskyně je také spojeno s venkovskou farností a třemi misijními stanicemi. Úmyslem biskupa je, aby obláti převzali farnost a pomohli jí růst ve své vlastní pastorační identitě. Součástí poutního místa je už i základní vybavení: rezidence pro kněze, křížová cesta, sprchy a toalety pro poutníky a farní kostel.

Již od prvního biskupova dopisu a jeho následné návštěvy v našem Generálním domě se generální vedení pustilo do procesu rozlišování vedeného kongregačním dokumentem *Rozlišit a udržet oblátskou misii*. Dva z nás také poutní místo a přilehlou farnost navštívili, vstoupili do dialogu s biskupem a dalšími vedoucími pracovníky a na vlastní kůži zakusili zbožnost a sílu diecézní výroční poutě na lurdské poutní místo 7. a 8. prosince. O všem jsme jednali na Interní komisi a také na plenárních zasedáních Generální rady. Konzultovali jsme regionální konference a také další lidi, kteří nám mohli poskytnout cenné informace. A co je nejdůležitější, modlili jsme se v „... *naprosté otevřenosti vůči volání Ducha svatého*“ za pomoc Marie, naší Matky, a za inspiraci sv. Evžena de Mazonod.

Maria řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38)

Nakonec pak v říjnu letošního roku, v měsíci věnovaném misii a naší úctě k Marii skrze modlitbu růžence, schválil generální představený s radou výzvu k otevření misie v ghanské diecézi Ho jako odezvu Mariina pokorného a důvěřujícího „ano“ v Boží pozvání.

Při zakládání této nové misie chceme být znovu odvážní a v prvních letech třetího století života kongregace psát další „*novou stránku evangelia s mazonodovskou kreativitou a odvahou.*“²

² Zpráva 36. generální kapituly, č. 4.

Místní církve v Ho nás prostřednictvím svého biskupa žádá, abychom odpověděli na zřejmé misijní potřeby, vydávali svědectví o řeholním životě a o univerzálním poslání církve, podporovali autentickou mariánskou spiritualitu a rozvíjeli pastorační společenství na okraji diecéze. Doufáme, že tak budeme moct pokračovat „*v cestě, kterou zahájil náš zakladatel, muž, který miloval vášnivou láskou Ježíše a jeho církev bezpodmínečně...*“ To je právě to, k čemu nás vyzývá papež František, který se v tomto duchu a pomocí slov Pavla VI., která vyslovil v den zakladatelova blahořečení, obrátil na účastníky 36. generální kapituly 7. října 2016.

Svou misii chceme vykonávat v apoštolské komunitě a skrze ni a svědčit tak o hodnotě a místě řeholního života v životě církve. V souladu s mandátem poslední generální kapituly chceme zajistit, aby nová komunita přijala „*za svůj životní styl a za způsob, jak žít misii, interkulturalitu.*“³

Připomínáme si tím také, že pastorační působení na mariánských poutních místech bylo od samého počátku kongregace podporovanou službou. „*Třetina oblátských míst, která zakladatel přijal, byla právě poutními místy. Považoval je za místa 'stálé misie' a poutě se tak stávaly příležitostí k zamyšlení nad určitými pravdami víry, k obrácení a k lepšímu křesťanskému životu...*“⁴

V roce, kdy slavíme 25. výročí svatořečení sv. Evžena de Mazenod, vnímáme, že tato naše nová misie na poutním místě je pokračováním jeho odkazu „*probouzet v duších zářivou lásku k Marii*“⁵ při službě poutníkům a zároveň mít na paměti kongregaci a nesčetné potřeby dnešního světa i v našich modlitbách na Mariinu přímluvu.

Tato misie umožňuje také spolupráci s laiky, místními duchovními a dalšími řeholníky a poskytne nám také příležitost k získávání nových povolání k oblátskému misijnímu životu.

Konečně se pak otevření misie v Ho (sdílící hranici s Togem) může stát i odrazovým můstkem k budoucímu zkoumání našich misijních možností k typicky oblátské službě, ať už v Ghaně nebo v sousedních zemích s vědomím, že „*všude tam, kam obláty přivádí jejich služba, se snaží podporovat autentickou úctu k Panně Marii Neposkvrněné, jež je předobrazem konečného Božího vítězství nad veškerým zlem.*“⁶

Radost biskupa Fianu byla znatelná i z jeho odpovědi na naše přijetí nové misie. Přirovnal ho k tomu, jak sv. Pavel naplnil Boží volání k hlásání radostné zvěsti v Makedonii poté, co měl vidění prosícího muže: „*Přejdi do Makedonie a pomoz nám!*“ (Sk 16,9). Biskup Fianu nám napsal: „*Nedokážete si představit mou velkou radost a*

³ Akta 36. generální kapituly, č. 62.

⁴ Lubowicki, Casimir, *Maria*, „Slovník oblátských hodnot, uveřejněno: the Association for Oblate Studies and Research, Rome (2000), str. 537.

⁵ *Ibid.*, str. 538.

⁶ OMI Konstituce č. 10.

vděčnost Bohu, když jsem od vás před několika dny dostal email. Je to opravdu radostná zpráva a já jsem vážně vděčný za to, že jste vyslyšeli naše volání k příchodu do Makedonie. Váš příchod do diecéze je naplněním našich modliteb, abyste našemu lidu přinesli univerzální tvář církve.“⁷

Jsme si vědomi výzev, které zahájení tohoto nového úkolu přináší, stejně jako naléhavých potřeb v mnoha dalších oblátských správních jednotkách, ale stejně jako Maria, která byla počata bez hříchu, spoléháme i my na Boží milost, která k jeho větší slávě činí všechno možným.

Od tohoto okamžiku budeme pracovat na podrobnostech a opatřeních, které by měly tento náš misionářský závazek uvést do života. Budeme při tom počítat s podporou našich vyšších představených, velkorysostí oblátů, kteří mohou být k účasti na této nové misii povoláni, a s modlitbou všech, kteří chtějí spolupracovat s Boží milostí na tom, abychom „*se stávali misionáři milosrdenství a naděje, vyslanci něhy a otcovské a mateřské Boží tváře jako Panna Maria, naše Neposkvrněná Matka, která všechno uchovávala ve svém srdci.“⁸*

„Jste obláti Panny Marie Neposkvrněné. Ať je pro vás toto jméno stálým závazkem k misii.“⁹

Prosme Neposkvrněnou Pannu, patronku naší kongregace, aby nás učila tomu, jak být v této nové misii misionáři – učedníky, jak se Bohu dávat plně a pokorně k dispozici a jak se stávat odrazem Ježíšovy lásky a jeho úplného sebedarování na kříži ve prospěch lidí, ke kterým nás Bůh posílá.

Laudetur Jesus Christus et Maria Immaculata! Krásnou slavnost všem!

S bratrskými pozdravy

Ramon Maria Bernabe, OMI

Alberto Huamán Camayo, OMI

Guillaume Muthunda, OMI

Peter Stoll, OMI

(Interní komise pro misii)

⁷ Email generálnímu asistentovi pro misii, o. Ramonu Bernabe, 18. říjen 2020.

⁸ Zpráva 36. generální kapituly, č. 6..

⁹ Pozdrav papeže Františka účastníkům 36. generální kapituly, 6. říjen 2016